

75 år

MED KOFFAN

KOFFAN TACKAR

**KOFFANS KÅR SKULLE VILJA VID DETTA SKEDET
TILLDELA ETT TACK ÅT ALLA DE SOM HAR
MÖJLIGGJORT DENNA SCOUTING UNDER ALLA
DESSA ÅR, INTE MINST ALLA LEDRE SAMT VÅRAN
UNDERSTÖDSFÖRENING SOM GJORT MÅNGA
SAKER MÖJLIGA, SKUFFEN.**

*Hurra för dem hejar i år
hela Koffans kår!*

Kamraterna 1934-2009

KFUM:s Scouter Kamraterna rf. firar sitt 75 års jubile då denna redan respektgivande åldern uppnåddes den 12 september detta år. Koffans, som kåren i folkmun kallas, har haft en brokig historia med allahanda hinder som dock har överkommit och lever därav även vidare. Som tidigare nämndes grundades kåren den 12 september, år 1934, och anslöts till Finlands Svenska Scoutförbund den 19 november samma år. Dock fick man kår rättigheter först den 8 mars 1939. Orsaken till att rättigheterna skaffades så sent var viljan att inte behandla illa den äldre svenska pojkkåren på orten, Pojkarna. Men efter en direkt frågning till Pojkarnas ledning om ärendet, varpå de svarade lojalt att de inte trodde en omorganisering av Koffan till en kår vore till menlig skada, anhölls det direkt om dessa rättigheter ifråga.

Koffans start

Koffans grundare, en kontorstjänsteman vid namnet Knut Jansson, gjorde det inte av en impuls, utan det fanns flera års historia som bakgrund till det hela och som sedan leder till grundandet. Det började redan på 1920-talet. På denna tid blomstrade den svenska KFUM:s verksamhet i Åbo. Till denna verksamhet hörde även en gossklubb som hade vecko-möten och som även lämnade sina spår i Knut Jansson. Flera av medlemmarna i klubben var även medlemmar i den första svenska scoutkåren i Åbo, Spanargossarna, som dock upphörde då en del medlemmar separerade och bildade dels Scoutkåren Pojkarna, dels en scoutpatrull som inte tillhörde scoutförbundet, Havsörnarna. Knut Jansson var en medlem av den sist nämnda och fick här som efterträdare till sjökaptén Oscar Blomqvist träna upp sina ledartalanger. Till denna ”träning” som Knut Jansson genomgick, och som var till stor nytta för Koffan, bidrog även

*Koffans grundare:
Knut Jansson*

”urscouten” i Åbo, Ukko Kivistö grundaren av finska scoutkåren Auran Tähtipojat, med att tillåta Knut komma med på deras läger samt långfärder till sjöss. Med detta var grunderna lagda, dock var inte tiden den rätta än. Det svenska KFUM i Åbo gick till en dödsösong som varade in på 1930-talet, tills Åbo Akademi fick sitt teologiska fakultet och vars studerande satt fart på KFUM:s verksamhet på nytt.

Sedan var dagen äntligen inne den 8 september 1934 då man kände sig redo för att starta med scouting. Svenska KFUM scouter i Helsingfors var med och uppmuntra samt hjälpa till att komma igång, och så började det med två patruller, örnnarna samt ekorrarna, ledda av, i Pojkarna skolade, John Nikulas och Pentti Willberg. Samtidigt tog sig Knut Jansson an chefsuppdraget i Kåren.

Det var vid dessa tider som Knut Jansson träningar sedan kom till stor nytta. Han visste precis vad man skulle lära de unga scouterna, fastän han inte var någon flödande talets man utan mera av en tystlåten natur. Men det var hans entusiasm och iver som tillverkade genuin kamratskap medlemmarna emellan fränsett deras familjebakgrund, som i sin tur lade grunden för den demokratiska och jämlika anda som präglar kåren även idag. Och denna grund har även lett till att man aldrig glömmer bort

Koffans ledare på 1930-talet

eller blundar för det som i stadgarna har slagits fast om en socialt och politiskt neutral fostran.

Redan från början bestämdes det att Koffans halsduk skulle vara gul till färgen med svart rand samt med en svart triangelram i bakre hörnet. Den gula färgen var även grunden för Koffans fana som togs i bruk den 2 februari 1939 och som var en gåva av en syförening som arbetade för friskaran. Denna fana

användes ända tills St Göran våren 1957 då en likadan, dock större, fana togs i bruk.

Efter detta börjades det med stor entusiasm och det deltog på kurser, klassprov avklarades och utfärder ordnades. År 1935 dubbades de första III- och I-klassarna i Koffan. På det första läger ordnat av Koffan år 1935 på Kakskerta fanns det fem deltagare men redan på hösten samma år utökades patrullantalet till fem stycken.

År 1938 fanns det redan sex patruller och på sommarlägret följande året deltog hela 26 scouter från kåren. På hösten av 1939 verkade det gå strålande för Koffan och stora planer smiddes. Om inte världspolitiken hade kommit i spel just vid dessa tider kunde Koffans historia se mycket annorlunda ut, men detta var inte fallet. 30 december 1939 bröt kriget ut och Koffans alla ledare blev inkallade.

Krigstiderna

Det som fanns dokumenterat i protokollböcker vittnar för en ivrig framtidstro ända tills den tiger hela vinterkrigets tid. Det ända som fanns att läsa var lakoniska anteckningar om att alla utrymmen var upptagna av militären, att alla möten och dylikt var inställda tills vidare och att en del av kårmedlemmarna hade anmält sig i tjänst hos stafettstaben. Men strax efter marsfreden samlades kårkvarteret för att planera verksamheten i framtiden, och redan 1940 hölls kårmonstring med program. Man lyckades till och med ordna ett läger i all hast i Qvidja i Pargas, där deltagarantalet steg till hela 18 stycken och lägerchefsposten innehades av Erik Lagerbohm.

Under hösten 1940 samt vårvintern 1941 var verksamheten igen relativt ivrig och programmet var långt det samma som tidigare, dock försökte man göra även något konkret för att hjälpa invalidfamiljer. Detta fortsatte smidigt ända till juni 1941 då en anteckning i protokollen meddelar att så gott som alla ledare i kåren har blivit inkallade i krigstjänst än en gång. Detta

ledde till en svacka som räckte i fyra år framöver. Det som var tursamt för kåren var att Knut Jansson återvände år 1942 fylld av scoutanda och var färdig att göra allt för att inte kåren skulle dö ut. Han fortsatte med verksamheten sedan i liten skala hela ställningskriget ut. Deltagarantalen från denna tid vittnar för att det har krävts en hel del scoutanda för att hålla det hela rullandes. Men det gick ställvis även riktigt bra, t.ex. ordnades det ett sommarläger på Notholm i Kimito med 18 deltagare och i januari 1944 var medlemsantalet i kåren hela 25. Men efter Runebergsdagen samma år blev det igen totalstopp för verksamheten. ”Skolorna slutar, evakuering, Åbo bombat, verksamheten upphör” är de anteckningar som finns från februari 1944. Även en kort notis av Knut Jansson från juni finns med var han tilläger offensivet på Näset har inletts och att han har åter blivit inkallad i krigstjänst.

Återuppbyggnaden

De stora oroligheterna var knappt över då Knut Jansson än en gång började samla ihop kåren. Det första kårkvarteret sedan våren 1941 ordnades, och arbetet fördelades mellan de ledare som fanns och framtiden planerades målmedvetet. Hösten 1945 hade man redan fyra patruller delade på två avdelningar, men tillväxten efter kriget var såpass kraftigt att redan ett par år senare, hösten 1947, hade man hela 9 patruller och det startades en tredje avdelning. Den från Koffans begynnelse kvarlevande gossklubb omformades även till en vargungeflock, dels för att trygga Koffans återväxt.

Hjälp på traven

Vid denna tid fick Koffan en hel del hjälp samt uppmuntran av KFUM-kåren i Göteborg, med vilka man hade knytit vänskapsband på sommarläger i Sverige år 1945. Samma år skickades det från Göteborg ett julpaket till kåren, som innehöll en

stor mängd scoutsaker som var omöjliga att komma över i det av varubrist drabbade Finland. Det fanns bl.a. livlinor, scoutblusar samt –halsdukar och annat nyttigt och efterlängtat. Även då samt senare skickades det även paket direkt till medlemmarna. Viktigaste kontaktperson samt vän för detta var Göteborgs KFUM:s kårchef, P.O. Martenius, ett namn som skymtar på många ställen i protokollen från denna tid. Även bör noteras att han på förslag från Åbo senare blev tilldelad som erkänsla Scoutförbundets tacksamhetsmärke av II klass.

De ledare som fanns till buds på denna tid var tyglade av en stor ansvarskänsla då de som många andra som kommit från fränten hade bråttom att slutföra sina studier. Dock finns det protokollfört ett passus från oktober 1945 ”Ehuru ledare är strängt upptagna på grund av föreläsningar varje kväll beslöt man att var och en skulle göra sitt yttersta för kårens arbete”. Förmodligen kan man ge äran åt denna inställning att man ett år senare kunde på årsmöte 1946 konstatera att man hade haft ett rekordlivligt år med extensiv vinterverksamhet samt ett mycket lyckat sommarläger på Haverö i Nagu.

År 1947 led Koffan dock av ett bakslag då dess grundare samt kårchef i flera år, Knut Jansson, hamnade och flytta ifrån orten. Som tur var fanns det ivriga efterträdare för att fylla den hålighet han lämnat efter. En av dessa var Lars Sigfrids, en aktiv kårmedlem sedan flera år tillbaka, som axlade bördan av kårchef och skötte det framgångsrikt i fyra år framöver.

Skuffen kommer till

Vad som kommer till scoutledare var Lars Sigfrids, ”Sigge” kallad, en mycket praktiskt inriktad idealist, och förmodligen just denna livsyn var gnistan till idén för en understödsförening. Lars insåg att då det var brist på ledare var vikten av föräldrars stöd mycket större. Denna insyn ledde till att man efter en föräldrafest i maj 1949 kom till ett beslut om att skapa just en sådan förening. KFUM:s scouter, Kamraters

föräldra- och understödsförening blev namnet, men då detta är snäppet obekvämt att använda såväl i talspråk samt i skrift fick det snabbt smeknamnet Skuffen, som används i så gott som alla kretsar. Mycket resultatrikt och fint har denna förening hjälpt till Koffan i allahanda ärenden och har ageratt prisvärt i alla dessa år efter grundandet.

Mycket snart efter grundandet av Skuffen märktes ett ökat intresse för kåren från mammors och pappors håll. Dels hjälper Skuffen med ordinarie verksamhet i form av ekonomiskt stöd och materialanskaffningar, dels hjälper de med festligheter och tillställningar och dels även med att lätta på ledarnas börda då dessa slipper att ta hand om alla sysslor. Denna stöd kan säkerligen dels ge ära till den blomstringstid som Koffan fann sig i 1950, då patrullantalet hade stigit till 12 delat på fyra avdelningar samt en vargungeflock därtill. Efter denna tid av tillväxt kom det dock en kort avmattning på första hälften av 1950-talet. Men glädjande togs det förlorade igen och tillväxten fortsatte mot slutet av samma decennium. En orsak till avmattningen kunde ses i en viss turbulens som orsakades av ett tätt ombyte av personal under flera år, pga bland annat ledarbrist. Först hösten 1955 då Erik Lagerbohm återtog kårchefs posten blev läget mera stabilt. Erik Lagerbohms, även kallad "Bommen", talang i ledande samt glada humör och förmåga att ordna roliga lekar gjorde honom till en mycket omtyckt kårchef och kåren noterade flera

framgångar under hans ledning. Kårens

Koffan år 1954 på St. Göransdagen

medlemsantal så gott som dubblades under andra hälften av 1950-

talet och uppgick till hela 116 medlemmar delade på nio patruller år 1959.

Detta år var även av stor betydelse för Koffan annars då det var 25 års jubile. Detta firades i Solenitetssalen med festsupé på kårlokalen efteråt. Det ordnades även ett jubileums sommarläger i Gölvik med över 100 deltagare. Detta betydde att lägret är det största som Koffan genom alla tider har ordnat.

Koffan på 1960-talet

I början av 60-talet blev Folke Helenius vald till kårchef och efterträddes sedan av K-J "Kalle" Brunström och Folke Gustafsson. År 1967 var denna post vakant men år 1968 valdes Stig-Eyrik "Stigge" Björkqvist till denna post.

Det som speciellt steg i popularitet under denna tid var hajkerna. Även tävlingar var något man satsade stort på, och Koffan var då mycket svårslaget. Om detta kan

nämnas en vinst 1964 i

Sydvästra Finlands scoutorienterings tävling, därmed överträffades även de finska kårerna. En, rent av större, prestation gjordes av Elitpatrullen i FSU (i varkaus) när de nådde en sjätte placering av över hundra deltagande patruller. Om FSU kan även nämnas att den har fått kritik för att vara omänskligt hård.

Läger som bör nämnas från denna tid är Aku-Aku på Påskön i Houtskär 1961 samt Flintstone I 1963 med ca 70-80 deltagare. Ett till läger värt att ta upp är Äkäs-69 som ordnades,

Plättstekning på lägret Brinkhall I

som namnet tyder, 1969 vid Äkäslompolo i Lappland var 36 scouter och sju gäster deltog. För att göra detta möjligt hade man bland annat ordnat pengainsamligar.

Andra händelser som är värda att noteras är att KFUM i Åbo flyttade år 1962 från den gamla adressen på Mariegatan 2 till en ny tomt vid Kaskisgatans och Sirkalagatans hörn. Detta ledde förstås till att även Koffan flyttade sin kårlokal till samma plats. Det andra värt att notera var en anställning av en kårinstruktör år 1968 som skötte klassprov, tävlingar och dylikt. Förmodligen mycket tack vare denna instruktör steg Koffans aktivitet och kunde dubba hela 11 stycken I-klass scouter år 1968.

1970-talet

Denna tid var en tid av förändring. Det började dyka upp flera alternativa hobbyn för barnen att välja mellan och flera mer tekniska fritidssysselsättningar vann även terräng. Då alternativen ökade började man omforma olika klubbars natur till mera omfattande, vissa anställde t.o.m. verksamhetsledare för att hålla allting i ordning.

Denna nya möjlighet att välja mellan flera hobbyn lade sina spår även på scouting och dess utveckling. Dels ledde det till att sådana medlemmar som hade andra hobbyn kunde prioritera dem istället för scoutingen vilket i sin tur ledde till en minskning av medlemsantalen. Detta var dock inte totalt utan en silverkant, för detta ledde till att kvar blev en så att säga kärngrupp. Denna grupp som blev kvar var de mest trogna och entusiastiska med en hel del scoutanda. Därför kunde man säga att det man förlorade i kvantitet vann man i kvalitet då de som bara var med för tidsfördriv var borta.

Koffan kunde anse sig lyckligt lottade då de klarade sig igenom denna omorganisering av struktur, medan på flera håll i svenskfinland var det flera kårer som hamnade att fullständigt lägga ner sin verksamhet. Fastän Koffan klarade sig såg det dåligt ut under flera tillfällen, speciellt under år 1976, men efter det har

man sakta men säkert klarat av att behålla ett stadigt medlemsantal och fortsätta med verksamheten. Man kunde ännu tillägga att fastän medlemsantalen inte har varit rekordhöga har de riktigt engagerades antal hållits på en mycket tillfredsställande nivå.

Koffan från 70-talet vidare

Året 1970 leddes kåren ännu av Stig-Eyrik Björkqvist och man var ännu en av landets största svenskspråkiga kårer med 7 patruller. Vid denna tid fanns utfärdsstugan Holken nog, även i brukligt skick, men verksamheten där led smått av renoveringen som genomfördes samtidigt. Året 1970 är även ett stort år för kåren, då dess egna tidning Koff-Expressen såg dagens ljus detta år. De som fanns bakom denna tidning var bröderna Jan och Magnus Gräsbeck. År 1971 fortsatte i relativt samma stil med 7 patruller och Stig-Eyrik som kårchef. Även detta år ordnades sommarläger som hölls på Sandö i Nagu, ett rätt lyckat läger enligt anteckningar fastän deltagarantalet har varit litet.

År 1972 valdes Kaj Fröberg på årsmöte till kårchef och året skred annars relativt normalt med föreläggningar, hajker, de traditionsenliga höst-, vinter- och vårmanövrerna m.m. Under detta år fanns det endast 6 patruller, alltså kan man redan notera en liten minskning. Höjdpunkten för året var dock sommarlägret som ordnades i Vihtis i Nyland vis Iso-Kairi insjö, en mycket natruskön plats enligt anteckningar.

1973 flyttades kårchefsposten till Jan Nordström och verksamheten fortsatte i stort sett samma stil med 6 patruller, alltså ungefär samma styrka som tidigare. Årets sommarläger gick i stenålderstil och hölls i Norrskata. En tragedi som inträffade detta år var Koffans grundares, Knut "Knuta" Janssons, död.

År 1974 valdes ånyo

Magnus Gräsbeck instruerar några koffaiter

en ny kårchef och denna gång var det Magnus

Gräsbecks tur att axla huvudansvaret för Koffan. Detta år hade patrull antalet sjunkit till endast 5, men verksamheten fortsatte tappert trots detta. Inget eget sommarläger ordnades detta år pga förbundets (FiSSc:s) storläger F-74 i Hangö var Koffan visserligen var representerad med sin egna trupp. Hösten innebar även en del festligheter då det firades Koffans 40-års jubileum i lite mindre skala. Enligt allmänna åsikter var det mycket bra stämning och ett lyckat evenemang i sig själv. 1975 fortsatte Gräsbeck som kårchef och verksamheten gick mycket livligt. Det ordnades både hajker och förläggningar under vårterminen, och därför ledes det ett stort bakslag då Holken blev vandaliserat i slutet av vårterminen. Vandaliseringen var såpass total att Holken var i fullständigt obeboeligt skick efter dådet. Effekterna av vandaliseringen märktes dock inte direkt i verksamheten då patrullerna satsade sedan mera på hajker istället för att samla poäng till terminstävlingen. Sommaren kronades av ett mycket lyckat läger, TorsK -75, som ordnades på Houtskär. Med hösten började man dock inse vilken stor tillgång Holken hade varit för Koffan. Det faktum att man inte kunde åka på utfärder till Holken hade allmänt en negativ inverkan på verksamheten. Ett annat bakslag var även

det att VU-verksamheten avtog på hösten. Då man gled in till år 1976 var framtidsblicken inte så värst positiv.

Vargungeverksamheten hade dött ut och det fanns inte någon seniorverksamhet då man hamnade att axla ledaruppdrag trots unga åldrar, då bristen på ledare var ett faktum. Som kårchef fungerade fortsättningsvis Magnus Gräsbeck. Ett visst bevis på den deklinerande verksamheten kan finnas i att det fanns 5 patruller på våren medan antalet minskade till bara 3 till hösten. På sommaren deltog Koffan i det nya distriktets (Sydvästra Finlands Scout Distrikt eller SVFSD) sommarläger Columbus -76 som ordnades i Attu i Pargas.

Något definitivt glädjande detta år var Holkens renoveringen, det börjades något smått redan på våren men på sensommaren kom det riktigt igång. Holken invigdes sedan på nytt i oktober med en förläggning tillsammans med Pargasflickorna. Med Holken i bruk igen var förutsättningarna för en ordentlig uteverksamhet mötta igen.

År 1977 var det Michael von Hellens tur att ta an kårchefs ansvaret. Man kunde säga att året var bättre i form av verksamhet men nivån var ändå inte den samma den varit tidigare och man kämpade fortsättningsvis med vissa problem. Ledarbristen fortsatte och patrullverksamheten var lam. I årets början fanns det ännu 3 patruller, men till mars sjönk antalet till 2 och inte förrän oktober fick man igång den tredje patrullen på nytt. Till de positiva händelserna för året kunde räknas att man fick vargungeverksamheten igång på nytt efter en paus på nästan 2 år. Ytterligare började man samarbeta med Mikaelin Sinikellot (MSK) en finsk flickscoutkår från Åbo. Bland annat ordnade man samlägre HIGHLIFE på Attu i Pargas och på hösten ordnades det endel gemensamma evenemang.

1978 var det igen dags för kårchefs byte och i turen denna gång var Jan Gräsbeck. Kurvan för Koffan pekade detta år nästan enbart upp och man hade framgångsrikt väjt för den krisen som tycktes hota kåren ett par år tidigare. Fastän patrullantalet fortfarande var endast tre var dock verksamheten mer aktiv och

även VU-verksamheten gick fint jämfört med dalgången tidigare. Det ordnades även ett läger på Norrskata med MSK detta år. Jan Gräsbeck fortsatte som kårchef nästa år, dvs 1979, och VU-verksamheten rent av blomstrade. Patrullverksamhetens aktivitet ökade likaså och hajk- och förläggningdygnet var fler än föregående året. På sommaren deltog Koffan på Finlands Scouters storläger, Karelia -79. Även ett eget mini-läger ordnades i början av sommaren i Levo i Pargas. På hösten grundades även en fjärde patrull, så läget var riktigt bra vid denna tid.

Koffan kom till 1980-talet med Jan Gräsbeck fortfarande som kårchef. Året var på alla fronter mycket aktivt. Hajkintresset ökade, Koff-Expressen utkom hela 7 gånger och kårmedlemmarna deltog flitigt i allehanda kurser under årets lopp. Koffan deltog även i det mycket lyckade SVFSD läger, Hansa -80 i Levo. På hösten agerade Koffan som värd för Fissc:s Orienterings- och Scoutmångkampsmästerskap. Allmänt taget lyckades det riktigt bra, simningsmomentet ordnades i S:t Karins simhall medan

Scoutmångkampsmästerskap i Lundo (även nästa bild)

resten av grenarna avverkades i Lundo. Detta år kläcktes även idén för ett KA-mästerskap med samma grenar som i Fissc:s tävling. Detta visade sig en prisvärd idé och äran för det går till Joachim Juslin som kom på det hela.

Jan Gräsbeck var kårchef även under 1981, ett år med aktiv verksamhet. Hjälpverksamheten var livlig och en seniorpatrull grundades under året med sin egen organisation. Koffan utmärkte sig även bra i SVFSD och FISSC, främst genom goda placeringar i deras tävlingar. Inget eget läger ordnades detta år heller, men man deltog dock i förbundets läger, FISSC -81 i Hangö. Koffan var även med i planering för lägret då Tom Öhman och John Martin var med och planerade lägrets tävlingar. År 1981 fanns fortsättningsvis alla 4 patruller kvar. Ännu ett femte år var Jan Gräsbeck färdig att fortsätta som kårchef och han fick understöd även denna gång dock genom omröstning nu. I början av året 1982 gjordes ett för kåren historiskt beslut då man beslöt att även flickor skulle få bli medlemmar i kåren. Tillströmningen uteblev dock. I årets början verkade ännu 4 patruller, men i

september blev det oundvikligt att slå ihop två patruller och antalet var därmed 3 patruller. Vargungeantalet ökade dock detta år. Nytt inslag i verksamheten fick man då man anskaffade en kanot till kåren. Denna kanot var även med på kårens sommarläger som ordnades i Vihtis, var kanoten visade sig vara en utmärkt investering.

Även renoveringar på Holken börjades detta år, inte på grund av någon vandalisering denna gång utan främst av det naturliga nedfallet som alla fastigheter faller för. Arbetet inleddes under Skuffeniten Göran Björkmans sakkunniga ledning.

År 1983 valdes Joachim Juslin till kårchef då Jan Gräsbeck flyttade till Helsingfors. Trots att renoveringsarbetet var ännu igång på Holken var uteverksamheten aktiv även detta år. Inte heller detta år kom några flickor med till verksamheten. Positivt detta år var att vandringsverksamheten kom pånytt igång i och med en lyckad vandring på Åland. Ett, enligt anteckningar, väldigt lyckat läger ordnades med MSK detta år i Houtskär. Det stora projektet för detta år var ändå SÖK och FINN, FISSC:s nattorienterings tävling som Koffan stod värd för detta år. Arrangemanget lyckades riktigt bra. Under hösten av samma år bildades igen en fjärde patrull.

År 1984 var igen ett stort år för Koffan i och med 50 års jubileum och temat för året var också "KOFFAN 50 ÅR I ÅR". Som kårchef detta år fungerade Mikael Isaksson. Verksamheten var mycket stadigt detta år med hela 5 patruller, något som man inte haft sedan 1976. Även en till kanot inskaffades till Koffan. Sommarens läger ordnades tillsammans med Åbo Vildar, Skärgårdsvandrarna (Pargas) och Tammerfors Spejare i Pargas.

Efter 50 år av scouting

Efter det fesliga året 1984 gled Koffan in till år 1985 med Mikael Isaksson som kårchef. Året var relativt normalt med alla de sedvanliga evenmangen och uteverksamhet. Även detta år ordnades ett sommarläger, LAX -85, som ordnades i Söderby i

Iniö. Tiden fortsatte sin maka gång och Koffan gled igenom 1985 till 1986 och vidare till 1987. Detta år var det John Martins tur att bli vald till kårchef. Medlemsantalet på denna tid var kring 60 aktiva. Årets sommarläger bar namnet Cuddle -87 och ordnades i Ampola i Sagu och det var ägnat enbart åt koffaiter. Även om lägret pga ledarressursernas brist var aningen kort, i förläggningsslägd, var det enligt anteckningar dock lyckat.

Året 1988 kom och John Martin fortsatte som kårchef i Koffan. Detta år hade patrullantalet minskat till endast 3 stycken men verksamheten fortsatte dock för det i livlig takt. Det ordnades både kår- och patrullförläggningar, någon hajk och dessutom även manövrar. Detta år deltog Koffan även på distriktslägret Vasco Da Gama som tog plats i Hertsböleviken i Dragsfjärd. Allmänt kunde man även nämna att detta var ett år med modernisering för Koffan med anskaffning av dator till kåren.

År 1989 var ett mycket normalt år för Koffan med John Martin fortsättningsvis som kårchef. Sommarets läger var ordnat av FISSC och hette OKEJ -89 och tog plats i Sagu. Från Koffans håll deltog det 14 scouter på detta läger. 1990 var ännu John Martin kårchef, men året var speciellt på ett annat vis för Koffan. Nämligen började man med seglingsverksamhet detta år. Rent praktiskt skedde detta, efter en hel del problem, genom att hyra en större båt som man ordnade en seglats med. Denna seglats fungerade även som årets sommarläger. En annan orsak att lägga speciell märke på detta år är pga att Koff-Expressen fyllde hela 20 år detta år.

1991 flyter förbi med ett äkta kårsläger med flera år från det förra. Lägret heter Skepp o Hoj och ordnades i Mossala i Houtskär. Tiden går vidare till 1992 då John Martin efterträds av Thomas Forsström som axlar kårchefsansvaret. Detta år skaffade Skuffen även en andel av Åbo Vildars seglebåt, s/y Wildhemina, och seglingsverksamheten rent av blomstrade. Det har antecknats att hela 35 koffaiter deltog i åtminstone någon seglats och att det färdades hela 710,5 sjömil under sommaren. 1992 ordnades även ett distriktsläger, Kon-Tiki, var Koffan deltog, Lägret ordnades på

Sandö i Nagu. 1993 fortsätter i samma stil med ett ökat intresse för sjöscouting. Ett läger ordnas även detta år, Kamraborg, som ordnades på Prästö på Åland.

År 1994 förde med sig en hel del segling då Koffan fick, förutom sin andel i s/y Wildhelmina, även låna familjen Fröbergs båt, s/y Patience. Med dessa två båtar var man sedan redo att göra en längre seglats till Gotland i Sverige. Koffan firade även sitt 60 års jubileum detta år med en del festligheter.

Senaste 15 åren

1995 var Keijo Flinkman kårchef ända till september då Christian Strandell blev vald att ta sig an detta ansvar. Medlemsantalet var mycket positivt med hela 107 medlemmar i början av året och 6 stycken patruller. Både s/y Wildhelmina och s/y Patience var i flitigt bruk och Koffan kunde anteckna hela 1032 seglatsdygn (= antal dygn gånger antalet deltagare). Årets läger var Kalevala, ett kårläger som tog plats i Kyläniemi vid Saimen i östra Finland med hela 41 deltagare. Även en del ombyggnad skedde på Holken detta år.

Året därpå, 1996 fortsatte Christian Strandell som kårchef och verksamheten var i gott skick. Medlemsantalet ökade relativt bra under året då man började med 100 medlemmar på vårteminen och slutade året med 122 medlemmar. En Houtskär-avdelning som hade varit del av Koffan skrev sig även ut från kåren och bildade en egen kår, Houtskär Scouter. Verksamheten var i stora drag den samma som tidigare med vandringar, förläggningar, hajker samt ett samläger, Hiawata, var även Åbo Vildar och vargungar från Pargas scoutkår Skärdgårdsvandrarna deltog. Det gemensamma deltagarantalet steg upp till ca 100 stycken för lägret som ordnades i Benby i Korpo. Seglatser ordnades som aldrig förr och seglatsdygnet steg till hela 1344 för Koffan.

I början av år 1997 agerade Christian Strandell ännu som kårchef men gav över posten på hösten åt Carl Mohn. Detta år var

inte från ett verksamhets synvinkel lika aktivt år som tidigare, men ändå inte dåligt. Det ordnades en hel del evenemang och man deltog likaså i distrikslägret Valhalla med en styrka på 44 medlemmar. Lägre ordnades i Rosala. Man deltog även flitigt i planeringen av själva lägrets programpass och ordnade även patrulltävlingen det s.k. Stora Råddet. Seglinget tog ett smärre baksteg detta år med endast 165 antecknade seglatsdygn. Man kunde även kalla detta år smärre hektiskt då man var tvungen pga. Åbo KFUM:s nybygge flytta en hel del på kårlokalen. Med år 1998 fortsätter Carl Mohn som kårchef. Detta år faller medlemsantalet något smått till 102 medlemmar, något som ändå är en ganska så respektgivande mängd. Seglingsverksamheten fortsatte att deklinera med endast 138 antecknade seglatsdygn trots det faktum att man har både s/y Wildhelmina och s/y Patience till sitt förfogande. Ett kårleger ordnas även detta år med ganska bra resultat, hela 39 deltagare. Lägre hette Snorkel -98 och ordnades i Västanfjärd. Koffan tog även detta år i bruk sin nya kårlokal i källarvåningen i Åbo KFUM:s nya lokaler. Kårlokalen består av två ”patrullrum”, en tambur, ett ledarrum samt ett mycket stort lagerutrymme. Denna kårlokal är i bruk än idag och har tjänat kårens verksamhet mycket väl.

1999 byter kårchefsposten än en gång person och det blir Charlotta ”Lotta” Nygårds tur. På sommaren detta år ordnades ett läger med fornnordisk mytologi som tema och Midgård som namn. Lägre skedde i samarbete med Lovisa Scoutflickor och engelska scouter från First Easeborne Scouts. Lägre ordnades i Skutviken i Ekenäs och var mycket lyckat med hela 107 deltagare. Året 1999 togs även den, tillsammans med Åbo Vildar, nyskaffade segelbåten s/y Selavi (som från Koffans håll snabbt fick ett smeknam, nämligen ”Selleri”) i bruk. En markant ökning i seglingsaktivitet kan även skådas, jämfört med två tidigare år, med 285 seglatsdygn. Förläggingsverksamheten led snäppet under året då en köksrenovering genomfördes på Holken under årets lopp av Jani Iltanen.

I början på det nya milleniet, år 2000, fortsatte Charlotta Nygård som kårchef. Koffan satsade detta år speciellt mycket på att förvärva nya medlemmar som även syns direkt på medlemsantalen, i början av året hade man 102 medlemmar

Patrull Älgs möte på gång

och i slutet hela 135 stycken. På Holken fortsatte renoveringen och verksamheten där var ännu mer stilla. På sommaren deltog Koffan på FISSC:s läger, KUST, som ordnades i Munsala nära Nykarleby. Seglatser ordnades fortfarande men deltagandet var inte lika aktivt som det tidigare hade varit och man antecknade endast 53 seglatsdygn detta år.

2001 fortsatte långt i samma modell som tidigare år med många livliga evenemang. Charlotta Nygård var fortsättningsvis kårchef för Koffan. Medlemsantalet minskade detta år smått, men detta berodde mest på en effektivisering i indrivningen av medlemsavgiften och de som inte betalade (läs: inte var aktiva längre) skrevs ut från kåren och därmed slutade året med 120 medlemmar. Koffan deltog detta år på lägret Kaitais som gick i bondeseglation tema i Korpo. Holken börjades användas i större utsträckning åter efter renoveringen i köket och bytet av fönster och verksamheten i allmänhet var i toppen.

Året 2002 kom och halvvägs genom detta år fortsatte Charlotta att fungera som kårchef men gav sedan vidare manteln åt Anders Huldén från och med den 1 juli. Medlemsantalet sjönk en del under året till endast 87 stycken. Höjdpunkten för detta var

dock definitivt
sommarlägret
som ordnades
på Åland.

Fastän
deltagarantalet
var mycket litet
var stämningen
desto bättre.

Koffans
kanoter,

Grönebøj och Paddilatorn, fick detta år även sällskap av två nya, Virvel samt Vindis, så att det totala antalet steg till fyra.

Anders Huldén fortsatte som kårchef ända till 1 juli 2004 då Johan Ekman tog över ansvaret. Under 2003 hade verksamheten inte ändrats märkvärdigt förutom att segling hade uteblivit pga vissa delade åsikter om den då gemensamt ägda båten s/y Selavi. Detta ledde slutligen till att Åbo Vildar köpte Koffans andel av båten och mitt i allt var kåren utan båt. Det ordnades även ett samläger med Tammerfors Spejare vid Näsijärvi i Kuru kommun ca 50 km norr om Tammerfors. Lägret fick, på många sätt lämpliga namnet, Nääs. Annars kan man nämna att Koffan stod som värd för SVFSD:s EP-tävling detta år. Evenemanget fick namnet Cross the Barrier och var en stadsmanöver som ordnades i Åbo. År 2004 var stort för alla Finlands Scouter då detta år ordnades Finnjamboree, Tarus. Lägret ordnades vid Padasjoki och deltagarantalet cirklade kring 11000 scouter, både från Finland och utomlands. Dessutom ordnade Koffan även, än en gång, tillsammans med Tammerfors Spejare ett eget läger, Fasligt. Det var ett läger med pirattema som ordnades på Lahjasaari syd om Pensar i Nagu. Här kom även Skuffens senaste anskaffning i bruk. Nämligen Koffans första egna segelbåt, s/y Tuuli.

Ännu år 2005 fortsatte Johan Ekman som kårchef. Detta år kan anses vara början på medlemsminskningen som har drabbat

Koffan under senare hälften av första decenniet under detta årtusendet. I slutet av året kunde kåren räkna aktiva medlemmar till 48 stycken. Verksamheten fortsatte trots detta i trogen stil med föreläggningar och vandringar. Koffan deltog likaså på distriktlägret Fogg som ordnades i Västanfjärd, ett mycket lyckat läger enligt deltagarna.

Året 2006 kom och med det även ett byte i kårchefsposten, det blev Stefan Blomqvist som fick an bördan denna gång. Detta år var ett stabilt år för Koffan utan större ändringar i medlemsantal eller några större ändringar i program. Koffan deltog detta år även på FISSC:s storläger, WIK, som ordnades i Ölmos-viken på Kimitoön. Lägre var en stor succé med hela 1500 deltagare. Annat glädjande var att Koffan hade sin segelbåt med på lägret var den kom i aktivt bruk. Även bör noteras att som lägerchef fungerade ingen mindre än Koffans egna Jerker Björkqvist.

Verksamheten gick vidare sedan till år 2007 i långt samma stil. Höjdpunkten var förstås kårägret, Yamhuri ya Bokoboko (mycket fritt översatt: "Bananrepubliken" på swahili), som ordnades på Lahjasaari, som temat för lägret fungerade inget mindre än bananer. Sedan gick kåren vidare till 2008 med Stefan Blomqvist i ledning, dock något mindre aktiv i slutet av året pga familjeutökning. Seglingsverksamheten var lam trots tappra försök att ordna seglatser för alla åldersgrupper. Medlemsantalen har varit kring 40 stycken men verksamheten i det hela fungerat bra. Detta år ordnades det ett samläger med Kimito Sjöscouter i Kimitos vackra skärgård. Lägre hette Pirates of Tolfsnäs och temat var förståeligen pirater. Från Koffans sida var Axel Ramberg och Robert Björkman med och planera lägret. Dessa fungerade även som säkerhetsansvarig (Axel) samt vice-lägerchef (Robert). Lägre var mycket lyckat med mångsidig verksamhet både på land och till sjöss.

Jubileumsår än en gång

Detta år, 2009, fyller Kamraterna 75 år och detta har skapat ett spännande år för kåren med mycket extra verksamhet. Medlemsantalet är fortfarande kring 40 stycken men kåren lever starkt kvar, med en trogen ledarkår. Dock har detta år inte varit

Vargungeläger sommaren 2009 på Holken

speciellt endast för Koffan själv, utan även för hela Finlands Scouter som en organisation. Detta beror på en omstrukturering av hela scoutväsendet i Finland. Det, som har fått det mycket lämpliga namnet Nytt

Program, innesluter en omfördelning av

åldersgrupper. I det traditionella systemet hade man vargungar (7-10 år), patrullscouter(10-15 år), roverscouter(16-20 år) samt ledare(över 20 år), medan man i det nya har vargungar, äventyrs-, spejar-, explorer-, roverscouter samt ledare. Detta ger en hel del nya utmaningar men samtidigt många möjligheter. Detta år deltog även Koffan på regionlägret Igalopp -09, det första lägret som implementerade just dessa åldersgrupper och program speciellt utvecklat för dem. Detta är alltså en vändpunkt för både Koffan och Finlands Scouter.

Annors har året skridigt långt i jubileumårets tema. Som kårchef för detta år blev Linda Sointu vald, och fastän hon hamnar pendla från Helsingfors, var hon studerar, till Åbo, har hon visat en mäktig mängd scoutanda och hålligt känslan på topp. Mera specifikt om festligheterna kan nämnas en jubileumsvaka som ordnades för kårens aktiva medlemmar, öppna hus med både tårta och kaffe samt ärtsoppsbjudning och en gamylföreläsning för

gamla Koffaiter som kanske inte varit aktiva på en tid i kårverksamheten men som nog hade en hel del minnen att dela med sig. Till årets höjdpunkter kan också nämnas utgivningen av Koff-Expressen efter många års paus.

Dessa festliga evenemangen har varit, praktiskt taget utan undantag, mycket lyckade, stämningen har varit bra och människor har varit nöjda.

Men nu utan större dröjsmål vill jag sannerligen önska KFUM:s Scouter Kamraterna all lycka även i framtiden och hoppeligen åtminstone 75 lika lyckade år till. Avslutningsvis skall vi ännu komma ohåg den gamla Koffansanningen: **”I NORR, SÖDER, ÖST OCH VÄST, ÄR KOFFANS KILLAR (OCH TJEJER) ALLTID BÄST”**.

Holken

Så heter Koffans utfärdsstuga, och dess historia kan vid denna tid delas på två epoker. Nämligen den tid då Holken fanns i Littois samt den tid då den befinner sig på sitt nuvarande läge i

Holken i Littois

Pemar. Den första Holken var resultat av ett intensivt samarbete mellan Koffans ledarkår samt Skuffen. Det började år 1956 på generalstrejkens tid, då man kom åt en övergiven järnvägsvagn avsedd för mjölktransport. Dess färd från Helsingfors till en skog i Littois var dock inte av de lättaste, men med tapperhet och scoutanda gick det an. Om vagnens färd upp till berget genom terräng gjordes även en sång. Strofen om vagnen gick enligt följande:

*”Farbror Kurre prima prick
vagnen han på platsen fick.
På ett berg i ödslig mark
står den nu som Noaks ark.
Heja för Kurre hejar idag
hela Koffans lag.”*

Men arbetet var dock inte klart med ändast transporten av vagnen. Det fanns ännu mycket grubbel och planerande för byggnadskommittén och många frivilliga dagsverk. Kårledningen samt de äldre scouterna, och även Skuffens pappor i flera repriser, hade inga som hellst problem med att finna fritidssysslor under de

två tre månaderna som själva byggandet pågick. I april 1957 var man klara för taklagsöl och den stora invignings festen gick av stapel i maj samma år. Med en tillbyggnad längs ena långsidan samt bredfodring och målning blev den före detta godsvagnen en mycket stilig, mysig och enligt allmänna åsikterna tillräckligt varm utfärdsstuga. Denna "gamla" Holken tjänade sitt syfte väl och säkerligen har många föredetta koffaiter flera goda minnen kvar från detta. Men det uppstod tyvärr problem. Då området i Littois först inskaffades var det relativt avlägsett och fridsamt, men med tiden växte även Littois och hus byggdes rätt så nära stugan. Det ledde även till att människor bröt sig in till holken och vandalisera egendom. Detta ledde till att man började söka efter en ny Holk för koffaiterna. 1968 "hittades" nya Holken som ligger i Pemars skogar långt från städernas konstanta buller.

På denna tomt som är ca 1 ha i storlek finns det förutom själva stugan ävent ett vedluder samt en bastu. Platsen är mycket väl lämpad för allahanda scoutiga aktiviteter samt lekar, det finns gott om skog samt ett kärr inte långt ifrån. Trakten är som gjord

Holken i Pemar

för spårningar, orientering och manövrer. Den nya Holken var orginellt byggd för chefen av torvfabriken som fanns vid kärret men som en god tid tillbaka är övergivet. Efter att torvfabriken upphörde med sin produktion (det

sägs att den brann ner och att endast stenflygeln blev kvar) köpte Pemar Sanatorium stugan och den användes som utfärdsstuga för sjuksköterskor. När stugan sedan med tidens gnagande blev i

dåligt skick köpte Skuffen upp den. Efter att Skuffen anskaffa stugan försökte man snygga upp det, men tyvärr var Holken i allt för dåligt skick. Till sist var det endast väggar ock tak kvar och då gjordes beslut om att total renovera stugan. Den 23.4.1972 invigdes sedan det nya Holken efter den ekstensiva renoveringen. Arbetet är visserligen inte till denna dag över och det krävs fortfarande renovering här och var, men stugan förvandlades ändå från ett kalt och dystert till något färggrant och mysigt istället.

Stugan har även efter detta gått igenom flera renoveringar och ansiktslyft. Till de större kan nämnas en tillbyggnad på ett rum till bastun som planerades och genomfördes mestadels av Jörgen Björkman år 1995. Sedan under åren 2000 och 2001 genomfördes en renovering av köket samt byte av fönster, till stor del av Jani Iltanen. Dessutom har brädfodringen på ena sidan av stugan bytts totalt. Holken fick även en ny farstu, tack vare finansiering från Skuffen, år 2006.

Stugan är än idag i flitigt bruk och otaliga veckoslut har spenderats där med desto flera goda minnen för livet.

Segling

Koffan började först på 1990-talet på allvar med seglingsverksamhet. I början hyrde man en båt för bara en vecka för att åka ut på seglats, men redan nästa år köpte man en del av Åbo Vildars båt, s/y Wildhelmina. Seglingsintresset var stort på denna tiden och många seglatser ordnades och flere seglingsdygn antecknades. Efter en tid märkte man att den tid som man hade Wildhelmina till sitt förfogande inte räckte till för att täcka efterfrågan för seglatser i kåren. Som tur var fick man år 1994 börja låna familjen Fröbergs privata båt, s/y Patinence. Med två båtar i bruk blomstrade seglingsverksamheten i kåren och man genomförde även en långfärd till Gotland i Sverige. De två följande åren antecknade man rekord mängder seglatsdygn för Koffan (1344 dygn år 1996). Efter detta dalade dock intresset för segling i Koffan och man uppnådde inte ens nära på lika höga mängder dygn därpå följande år.

Koffans nuvarande segelbåt: s/y Tuuli, en Finnflyer 31 R

1999 var s/y Wildhelmina i slutet av sitt kapitel hos Åbo Vildars ägning och det gjordes en gemensam anskaffning mellan Koffan och Vildarna, s/y Selavi. Detta var en 33 fots segelbåt som Koffan hade större användningsrättigheter till än Wildhelmina. Samarbetet slutade dock i början av 2000-talet då det uppstod skilda åsikter och Vildarna köpte Koffans andel av båten.

Men ett nytt kapitel påbörjades för Koffans sjöscoutverksamhets del år 2003. Detta år köpte Skuffen nämligen en båt som skulle bli fullständigt Koffans egen. Båten var s/y Tuuli, en 31 fots båt av modell Finnflyer 31 R. Denna båt är även i dagens läge i så aktivt bruk som möjligt och den har genomgått en hel del reparationer och modifikationer under dess tid hos Koffan. Båten har för det mesta tjänat sitt syfte bra och hoppeligen gör den det även i framtiden, då många bra minnen har redan befästs den.

Styrelsen för Koffan år 2009

Kårchef, VU-ansvarig
vice-Kårchef, Båtsfogde
Sekreterare
Kårekonom
Spejarscoutansvarig
Ordinarie styrelsemedlem
Ordinarie styrelsemedlem

Linda Sointu
Robert Björkman
Axel Ramberg
Mikael Huldén
Daniela Söderman
Victor Hautala
Jonas Martin